

ραν ὁλόκληρον μετὰ 28 ἔτη κατὰ δὲ τὸ 1577 ἔτος ἐγένοντο οὕτω δεκατρεῖς ἡμέραι. ἐξ ὧν αἱ τρεῖς ἦσαν ἤδη παρεντεθειμένα εἰς δίσκετα ἔτη. Ἐκ τούτου δὲ ἐπήρ-
χεται ἄκρα σύγχυσις τῆς χρονολογίας κτλ.

Διὰ τοῦτο ὁ Παππὰς Γρηγόριος ΙΓ' ὑπολογισάμε-
νος ἀκριβῶς τὸ εἰρημένον περίσσευμα τῶν 11 λεπτῶν
ἀπὸ τοῦ 1257 (ἔτους τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου) διέ-
ταξε τὸ μὲν ἔτος ἐκεῖνο 1582 νὰ φέρῃ 355 ἡμέ-
ρας, ἡ δὲ 5 τοῦ Ὀκτωβρίου νὰ λογισθῇ ὡς 15.
Οὕτως ἀφῆρθησαν αἱ ἐκ περισσοῦ προτεθειμένα
ἡμέραι, ἡ δὲ ἑαρινή ἰσημερία ἐπεσε τῇ 21 Μαρτίου
οὐχὶ δὲ τῇ 11 ὡς ἄλλοτε. Ἐπειδὴ δὲ 25 παρεμβό-
λιμοι ἡμέραι εἰς 100 ἔτη ἀπετέλουν 19 ὥρας, 76 εἰ-
ς 400, ἐθεσπίσεν ἀπὸ 3 εἰς 3 αἰῶνας τὸ ἔτος νὰ μὴ
θεωρῆται δίσκετον, ἀλλ' ἕκαστος Δ' αἰῶν νὰ λογίζη-
ται ἐμβολιμικός. Οὕτως τὰ ἔτη 1700, 1800, 1900
ἔπρεπε νὰ μὴ διαφέρωσι τῶν λοιπῶν ἐτῶν, τούναντιον
δὲ τὰ 1600 καὶ τὰ 2000 ἐγένοντο καρεμβολικά.

Ἀναμφιβόλως καὶ ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς προϊόντος
τοῦ χρόνου θέλει ἀποθῆ ἐν μέρει ἡμερηθμένως· ἀλλ'
ὡς φρονίσωσι τότε νὰ τὸν διορθώσωσι καὶ οἱ ἀπόγονοι.

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸν δίσκετον ἐνικυτὸν ἀρκεῖ νὰ
διαιρέσωμεν τὰ δύο τελευταῖα ψηφία διὰ 4· ἐπειδὴ ἂν δὲν
ὑπολειφθῇ περίσσευμα, τὸ ἔτος ἀποδεικνύεται δίσκετον.

Τῆν διόρθωσιν τοῦ Παππὰ Γρηγορίου, ὡς μεγάλου
τῶν δυτικῶν ἀρχιερέως, ἀπέκρουσαν ἐκ προλήψεως οἱ
ὀρθόδοξοι λαοὶ, καθὼς μέχρι τοῦ τελευταίου αἰῶνος καὶ ἡ
ἀντιπαπικὴ Ἀγγλία, διὰ τοῦτο ἔμειναν κατοπιεῖ 10
ἡμέρας. Ἐπειτα δὲ μετὰ τὰ 1700 πολλοὶ τῶν δια-
μαρτυρομένων θάλλοντες τὴν σύγχυσιν ὡς πρὸς τὰς
πανηγύρεις, τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ συλλαγήματα ἐν γένει
τῶν ὁμογενῶν λαῶν παρδέχθησαν τὴν κλινοτομίαν,
ὥστε τῷ 1700 ἀπὸ τῆς 18 Φεβρουαρίου μετέβησαν
ἀμέσως εἰς τὴν 1 Μαρτ. Ἡ Ἀγγλία οὖτως μόλις ἀπέ-
φίστεν αὐτὴν τὴν θυσίαν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς
φιλοτιμίας κατὰ τὸ 1752 (1) καθὼς ἡ Δανία καὶ
Σουηδία τῷ 1755. Μόνη δὲ σήμερον ἡ Ῥωσσία καὶ αἱ
ὀμόδοξοι φυλακισμένους εἰς τὴν παλαιὰν χρονολογίαν
καθυστεροῦσι 12 ἡμέρας, ὡς λογισθέντος δίσκετου
τοῦ 1800 ἔτους· ὅθεν δταν οἱ δυτικοὶ ἔχωσιν 22 Δε-
κεμβρίου, ἡμεῖς ἀριθμοῦμεν μόνον 10.

Ἡ διαφωνία αὕτη, τῶν δυτικῶν πρὸς τοὺς ἀνατολικούς
διαχωρίζει εἰς δύο κυριακὰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα,
καθὼς μετακινεῖ καὶ τὰς κατοπιεῖς αὐτοῦ καὶ πρὸ αὐτοῦ
ἱερὰς ἄλλας ἀναμνήσεις καὶ ἀγιστείας. Διότι κατὰ τὴν ἐν
Νικαίᾳ σύνοδον τὸ Πάσχα πρέπει νὰ τελεθῆται πάντοτε
τῆν πρώτῃν κυριακὴν μετὰ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας τὴν
πανσέληνον· ὥστε ποτὲ δὲν ἔρχεται πρὸ τῆς 22 Μαρ-
τίου, οὔτε δὲ μετὰ τὴν 25 Ἀπριλίου· ἀλλ' ἂν μὲν
συμπέσῃ ἡ πανσέληνος κατ' αὐτὴν τὴν ἰσημερίαν (21
Μαρτίου) τὸ Πάσχα ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον
κυριακὴν, ἂν δὲ πρὸ τῆς ἰσημερίας, ἡ ἑορτὴ πανηγυρίζε-
ται περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου (2).

(1) Ὁ περιήγητος Ἀδρῶ Schesterfield ἀναφέρει
εἰς τὰς ἐπιστολάς του ὅτι ἠγόρευσε εἰς τὸ Βουλευ-
τήριον ὑπὲρ τοῦ ῥωτοερισμοῦ.

(2) Τὸ Πάσχα συνέπεσε τῇ 22 Μαρτίου τῷ

Ὅταν ὁμως ἀμνησθηθῆται ὁ ἀληθὴς τῆς ἰση-
μερίας καιρὸς, πάντες οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοῦ, καὶ
καὶ οἱ περὶ αὐτῶν κανόνες, ματαιοῦνται καὶ ἀπο-
πνούνται.

Ἄλλ' ἡ τάξις τῶν μηνῶν καὶ αὐτὴ δὲ αὐτῶν
ὀνομασία καὶ ἡ ἐναλλαγή τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν
ἔχοντος διαδοχικῶς τοῦ μὲν 30 τοῦ δὲ 31 ἡμε-
μόνου δὲ τοῦ Φεβρουαρίου 28, δταν δὲ τύχῃ 29
29, διαμένει εἰς αἰεὶ πανταχοῦ Ῥωμαϊκῆ, ὅποια εἰσέρ-
επὶ τοῦ Καίσαρος.

Οὕτω λέγομεν μέχρι τοῦδε Ἰαννουάριον (Janu-
rius) παρὰ τὸν διπρόσωπον θεῶν τῶν Ῥωμαίων
Janus bifrons, διότι βλέπει καὶ τὸ παρελθὸν καὶ
μέλλον(ἔτος). Φεβρουάριον παρὰ τὸ february τὸ σπῆ-
ἀγνίζεσθαι· ἐπειδὴ ὁ μὴν αὐτὸς ἦτο καθιερωμένος
τοῦς Ἰλασμοῦς, εἴτε τὰς ἐξελωτικὰς θυσίας. Μάρ-
τιον δὲ τὸν Ἄρη λεγόμενον λατινιστὶ Mars. Ἀπρι-
Aprilis παρὰ τὸ aperire, διότι τότε ἀνοίγουσι
πλαστιανοῦσι τὰ φυτὰ, ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἄρη
τὴν αὐτὴν τὴν θεὰ τῶν ἐρώτων καὶ τῆς γονιμότη-
Μάρτιον δὲ τὴν μητέρα τοῦ Ἑραοῦ Μαιαν. Ἰου-
Junius παρὰ τὸν Juno, ἡ τὴν Ἥρην θεάν. Ἰου-
Julius, ὡς ἀντιθετὸν μένον εἰς τὸν Ἰουλίον Καί-
αὐγουστον Augustus ὡς καθιερωθέντα εἰς τὸν Ἰου-
λόου του. Σεπτέμβριον δὲ ὡς ἔβδομον κατὰ τὴν ἑ-
παρὰ τὸ septem, καθὼς καὶ Ὀκτώβριον καὶ Νο-
βριον καὶ Δεκέμβριον παρὰ τὰ ἀριθμητικὰ octo, nona,
decem. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι μῆνες ὑπῆρχον ἐν
Ῥωμυλοῦ, ὅτε μόνον δέκα μῆνας περιείχε τὸ
ἔτος, ὁ δὲ Νοεμβῆς τοῦς ἡῤῥῆσεν εἰς δύοδεκα.

Ἡ δὲ καθ' ἑβδομάδα διαίρεσις ἀγνωστὴ, ἡ ἀ-
θῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰσῆχθη, ὡς μαρτυρεῖ Διο-
Κάσσιος, ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων αυτοκρατορευμένων
ἔτους τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων χρονολογίας· ὅ-
δῶς οἱ Χριστιανοὶ μετεβάλομεν τῶν ἡμερῶν
ὀνόματα λέγοντες τὴν πρώτῃν τῆς ἑβδομάδος κυρια-
ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τὴν πρᾶσκειν ἑτυμολογούντες
προετοιμασίαν τοῦ σαββάτου, τὸ σαββάτιον δὲ αὐτὸ
βηθέντες ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως κατὰ τοὺς Ἰου-
Νεωτερίσαντες κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ Γάλλοι ἐπέ-
πρώτης αὐτῶν ἐπαναστάσεως ἠθέλησαν καὶ τὴν ἑ-
λογίαν νὰ διορθώσωσιν· ὅθεν τὰ μὲν ὀνόματα τῶν
ῶν, καθὼς ἐσκόπευε καὶ ὁ μέγας Κάρολος, προσέθε-
τῆς ἐκ τῶν φυσικῶν, ἡ μετεωρικῶν συμβεβηκότων
ἀρχομένου τοῦ ἔτους ἐκ τῆς φθινοπωρινῆς ἰση-
τῇ 22 ἢ 25 Σεπτεμβρίου ἐλέγοντο οἱ μῆνες
miaire τρυγητῶδης, brumaire ὀμιχλώδης, frim-
παχνῶδης, nivose χιονώδης, pluviose βροχῶδης,
tose ἀνεμώδης, germinal βλαστῶδης, floral ἀ-
prairial χλωδῶδης, messidor σταχυώδης, thermi-
καυσῶδης, frutidor καρπῶδης.

1598, 1693, 1818 θέλει δὲ συμπέσει κατὰ
αὐτὴν ταύτην ἡμέραν καὶ τῷ 2285, 2437,
Συνέπεσε δὲ καὶ τῇ 25 Ἀπριλίου τῷ
1666, 1734, θέλει δὲ συμπέσει κατὰ τὴν
ἡμέραν καὶ τῷ 1886, 1943, 2038, 2190.